

Lovforslags Affattelse med Over-Skyldraadet og er enigt med dette derom samt med Finansministeriet, som heller ikke har ytret nogen Betænkelighed ved Forslagets enkelte Bestemmelser. Jeg skal endnu kun tilføje, at det ikke er helt ubetydelige Beløb, Jernbaneskylden indbringer, efter at den Bestemmelse i Loven, at de første 10 pCt. af Værdistigningen er fritaget for Jernbaneskyld, i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 4. Oktober 1919 er bortfaldet fra 1. Juli 1920. I 1919—20 var Beløbet efter Fradrag af alle Omkostninger 42 736 Kr., men i 1921—22 ligeledes efter Fradrag af alle Omkostninger 198 876 Kr. Man vil se, at Indtægten er mere end firedoblet, efter at Loven af 4. Oktober 1919 er traadt i Kraft.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

I. A. Hansen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Jernbaneskyldloven af 1910 er vedtaget af Folketinget med Tilslutning fra alle Partier og vil sikkert møde samme Velvillie i dette høje Ting. Dets Fremkomst er jo, som den højtærede Minister har bemærket, en Følge af Vedtagelsen af Loven af 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme. De mange Ændringer, der i den Anledning er foreslaaet, er dog saa at sige alle af formel Karakter og giver ikke Anledning til særlig Omtale, navnlig da den højtærede Minister allerede har gjort udførligt Rede for disse Forhold. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg indser ikke, at der er Grund til Udvalgsbehandling, hvad der i øvrigt heller ikke synes at være Tid til, da disse Bestemmelser skulde være traadt i Kraft fra 1. Januar 1924. Skulde man nedsætte et Udvalg til Forhandling om Sagen, maatte det ske med den Hensigt at give selve Jernbaneskyldloven en Realitetsbehandling, men det er jo ikke Hensigten med det foreliggende Forslag at danne Grundlaget herfor, og jeg skal derfor undlade at komme ind paa en Drøftelse af selve Jernbaneskyldloven. — Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Lewinsky: Da det foreliggende Lovforslag ikke rører ved det principale i Loven om Jernbaneskyld, men kun foreslaar en Række formelle Ændringer, som maa anses for ønskelige af Hensyn til Loven af 1922,

kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Frøkjær: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Der er jo, som den højtærede Minister sagde, kun Tale om formelle Ændringer i den nugældende Lov om Jernbaneskyld, foranledigede ved den nye Lov om Ejendomsskyld; kun § 3 har faaet en helt ny Affattelse, fordi der efter den nye Ejendomsskyldlov skal vurderes baade til Ejendomsskyld og Grundskyld. Det vil sikkert volde Vurderingsmændene Vanskeligheder, at de skal vurdere paa forskellig Maade til Ejendomsskyld og Jernbaneskyld; ved Omvurderinger skal de nemlig vurdere til Ejendomsskyld efter de Priser, der forelaa, da Ejendomsskyldvurderingen fandt Sted, og ved Grundskyld eller Jernbaneskyld skal de vurdere efter Priserne paa det Tidspunkt, da der vurderes. Imidlertid, man kan jo sige, at Vanskeligheder er til for at overvindes, og jeg haaber, Vurderingsmændene kan overvinde de Vanskeligheder, der her gør sig gældende. I dette Haab anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling.

Veistrup: Det fremgik af den højtærede Ministers Bemærkninger, at nogen stor finansiel Interesse har der oprindelig ikke knyttet sig til Loven om Jernbaneskyld. Efter at man har foretaget Ændringer ved Loven af 4. Oktober 1919, har Forholdet ændret sig i nogen Grad. Ministeren nævnte, at Indtægterne var lidt mere end firdoblet, og det betyder dog i hvert Fald noget; det er ikke noget, man kan opnaa alle Steder; hvis det var muligt, vilde Forholdene ganske sikkert se lidt anderledes ud, end de gør i Øjeblikket. Man har aabenbart været saa forstandig rundt omkring kun at ansætte Ejendommenes Stigning netop til de 10 pCt., som er skattefri. Derfor har Staten maattet renoncere paa den Indtægt, der vilde være tilfaldet den, hvis de 10 pCt.s Fradrag ikke havde eksisteret i Loven. For Resten ligger Forholdet efter min Opfattelse saaledes, at Jernbaneskyldloven i det hele er en irrational Lov. Der skabes saavel af Staten og Kommunerne som af Samfundet i øvrigt hver eneste Dag Masser af Værdier, som det i og for sig kunde være lige saa berettiget at beslaglægge som Jernbaneskylden. Den naturlige Ordning af hele dette Forhold vilde være, at man gennemførte en Grundværdibeskatning med en tilsvarende almindelig Værdistigningsskat, men det siger jo sig selv, at et saadant Ønske maa man renoncere paa ved en Lejlighed som denne.